

Genesa - Lecția 5

Un nume vândut de fiii lui Dumnezeu pe fetele oamenilor

Gen. 6:1-8; de citit: Genesa 4-8

Alegând între Dumnezeu și fetele oamenilor, între sistemul Lui și sistemul lor de valori, fiii lui Dumnezeu au adus Căderea din Eden la dimensiuni planetare, obligându-l pe Dumnezeu să pedepsească planeta

SCOPUL LECȚIEI

- ✓ Să discutăm diferitele interpretări ale textului din Genesa 6:1-4 în lumina contextului pentru care pregătea Moise generația din Câmpia Moabului.
- ✓ Să încercăm să înțelegem textul din 2 Corinteni 6:14-21 în lumina principiile descoperite.
- ✓ Să ne motiveze să luăm în serios rolul și responsabilitatea noastră de a fi sare și lumină, prin alipirea noastră de Dumnezeu cu orice preț.

Se pare că nu există alt text care să fi stârnit mai mult curiozitatea în mințile cititorilor Bibliei decât primele versete ale capitolului de față:

„Când au început oamenii să se înmulțească pe fața pământului, și li s-au născut fete, fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; și din toate și-au luat de neveste pe acelea pe cari și le-au ales (...) Uriașii erau pe pământ în vremurile acelea, și chiar și după ce s-au împreunat fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor, și le-au născut ele copii: aceștia erau vitejii cari au fost în vechime, oameni cu nume” (6:1-4).

Cine să fie acești fii ai lui Dumnezeu și aceste fete ale oamenilor? De-a lungul istoriei, s-au propus trei categorii de interpretări ale acestei expresii.

- Prima, „fiii lui Dumnezeu” sunt ființe divine, asemănătoare lui Dumnezeu, cum ar fi îngerii, demoni sau spirite.
- A doua, „fiii lui Dumnezeu” sunt ființe umane de rang superior, cum ar fi împărați sau domnitori.
- A treia, „fiii lui Dumnezeu” sunt oameni evlavioși, descendenții lui Set, în contrast cu cei ai lui Cain.

Interpretarea „cu îngerii” este cea mai veche interpretare și, în același timp, interpretarea susținută de mulți comentatori moderni. Dar oare să fie ea și cea mai apropiată de adevăr? Și la urma urmei, ce relevanță are răspunsul la această chestiune pentru viața noastră?

Întrebări:

1. În Iov 1:6, expresia „fiii lui Dumnezeu” este aplicată îngerilor iar în texte ca 2 Petru 2:4-5 și Iuda 6 asocierea dintre îngerii căzuți și potop ar încuraja interpretarea care spune că „fiii lui Dumnezeu” din Genesa 6 ar fi îngerii. Totuși, cum judecați această interpretare în lumina textului din Mat. 22:30 o astfel de interpretare?
2. În ce fel ar putea constitui un indiciu pentru interpretarea textului de față faptul că, în Gen. 4:22, una din fetele lui Tubal-Cain (pe linia genealogică a lui Cain) era Naama, al cărei nume înseamnă „cea plăcută”. Totodată, chiar și pe Adam îl vedem șovăind în relația sa cu Dumnezeu din pricina Evei. Să fi dorit autorul *Genesei* să ne comunice faptul că

amestecarea comunității setiților cu cea a cainiților prin relații de căsătorie a dus la înstrăinarea setiților de Dumnezeu? Cum vă argumentați răspunsul?

3. Veniți să privim această chestiune și din perspectiva din care scrie naratorul. Deuteronom 7:1-6 subliniază explicit pericolul „încuscrii cu popoarele străine”. Să fie oare vorba de ceva similar și în Genesa 6? Având în vedere că scopul scrierii Genesei era pregătirea poporului Israel pentru intrarea în Canaan, cât de relevantă era pentru ei această atenționare?
4. Citiți Genesa 10:9-12 și 11:1-4. Aici veți regăsiți cei doi termeni din 6:6 – „viteaz” și „nume”. Ce vă sugerează aceste conexiuni cu privire la deznodământul final al înjugării fiilor lui Dumnezeu la jugul nepotrivit al căsniciei cu fetele oamenilor?
5. Cum ați comenta afirmația că „fiii lui Dumnezeu” au fost vinovați de venirea Potopului?
6. În această idee, oare am putea spune că Lot „a fost vinovat” de pedepsirea Sodomei? (vezi discuția dintre Avraam și Dumnezeu în Genesa 18).
7. Ce merite a găsit Dumnezeu la Noe, ca să-l salveze din apele Potopului?
8. Cu cine l-ați putea asemăna dintre cei menționați în genealogiile din capitolele 4 și 5?

Provocare:

Am văzut că Genesa a fost scrisă din perspectiva Câmpiei Moabului, pentru a pregăti generația ce urma să intre în țară pentru mandatul preoției la care se angajaseră părinților la Sinai. Cheia succesului lor era să rămână alipiți de Dumnezeu. Iar forța cea mai mare care ar fi putut amenința loialitatea lor față de Creatorul și Răscumpărătorul lor urma să fie idolatria popoarelor între care urmau să trăiască. Pericolul amenința tocmai prin ispita încuscrii cu aceste popoare. Tocmai de aceea, Deuteronomul este presărat cu avertizări în acest sens (vezi, de pildă, Deut. 7:1-6; 12:29-32 și capitolul 13). Istoria Potopului (Genesa 6) este prezentată tocmai ca o consecință a încuscrii fiilor lui Dumnezeu cu fetele oamenilor. Neputând fi vorba despre îngeri, pentru că, după spusele Domnului Isus, ei nu se însoară și nu se mărită, trebuie să privim Potopul ca pe o consecință a călcării poruncii pe care o va articula Duhul Sfânt mai târziu prin Moise în *Deuteronom* sau prin Pavel în *2 Corinteni*. Iar ce scrie Pavel:

¹⁴Nu vă înjuțați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum pot sta împreună lumina cu întunericul? ¹⁵Ce înțelegere poate fi între Cristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? ¹⁶Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem Templul Dumnezeului cel viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.” (6:14-16).

Legătura cu divinitatea este extrem de adânc săpată în fibrele ființei omului, din pricina chipului lui Dumnezeu pe care-l poartă în structura ființei lui. Atunci când, în neascultare de Dumnezeu, călcăm porunca de mai sus, păcatul ridică un zid de despărțire între noi și Dumnezeu, și ne face vulnerabili în fața dumnezeului celuilalt. Așa se explică că, de obicei, biruiește întunericul. Așa s-a întâmplat înainte de Potop; așa s-a întâmplat în istoria lui Israel, și așa se întâmplă și în zilele noastre. Să nu uităm că Adam l-a vândut pe Dumnezeu pentru o femeie, iar fiii lui Dumnezeu l-au vândut pe Dumnezeu pentru fetele oamenilor. Vorbind despre vulnerabilitatea slujitorilor lui Dumnezeu, Billy Graham sublinia cele trei ispite care bat la ușa inimii fiilor lui Dumnezeu: femeile, faima și finanțele. Iar înjugarea la un jug nepotrivit înseamnă să-ți vâri capul în laț de bună voie. Atunci când o faci, așteaptă-te la consecințele care l-au obligat pe Dumnezeu să trimită Potopul. Iată de ce termină Pavel astfel avertizarea lui: „Căci noi suntem Templul Dumnezeului cel viu, cum a zis Dumnezeu: «Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu». De aceea: «leșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic Căci noi suntem Templul Dumnezeului cel viu, cum a zis Dumnezeu»” (6:16-18).